

PROP DE VOSALTRES

El Jubileu de la Misericòrdia

El papa Francesc ha convocat a tota l'Església a la celebració d'un any jubilar centrat en el misteri de la misericòrdia del Pare. El proper 8 de desembre s'iniciarà aquest jubileu amb l'obertura de la Porta Santa, que enguany serà Porta de la Misericòrdia, en la basílica de Sant Pere del Vaticà, i el diumenge següent en totes les diòcesis del món. En la catedral de la nostra diòcesi la celebració, amb el ritu d'obertura de la Porta de la Misericòrdia, tindrà lloc a les 17.30 h del dia 13 de desembre, tercer diumenge d'Advent. M'agradaria que tots els qui pugueu, participeu en aquesta celebració i en les que tindran lloc al llarg de l'any jubilar.

Als pocs dies d'haver estat elegit per a la Seu Apostòlica ja es va veure que aquest seria un dels temes que caracteritzarien el pontificat del papa Francesc. L'Església ha de mostrar l'amor misericordiós del Pare en aquest món en el que hi ha tants patiments físics i morals, en el que es toleren o es justifiquen tantes injustícies, en el que les persones hem perdut la capacitat de demanar perdó i de perdonar o en el que predomina una concepció de la justícia que tendeix més a castigar el culpable que a refer a les persones. Els cristians estem cridats a anunciar que tot ésser humà és estimat per Déu i que el camí per a reconstruir aquesta so-

cietat, i a tantes persones ferides que viuen en ella, ha de ser el camí de l'amor i no el de la venjança. A més d'animar-vos a què participeu en les celebracions que s'organitzaran, al començar aquest jubileu, vos vull proposar tres suggeriments senzills per a la vostra vida espiritual.

En primer lloc no podem oblidar que si hem conegut Crist i volem viure segons l'Evangelí, açò no es deu als nostres mèrits, sinó a la misericòrdia de Déu. Però si veiem la veritat de la nostra vida descobrim que no som uns cristians perfectes i que continuem estant necessitats d'eixa misericòrdia. El jubileu ens ha de dur a viure la vida cristiana amb humilitat, a sentir-nos cada vegada més pobres davant Déu i a recórrer amb més freqüència el seu perdó en el sagrament de la Penitència. Així experimentarem l'alegria de la misericòrdia del Pare.

També ens hem de preguntar si les nostres relacions amb els altres estan caracteritzades per la misericòrdia. El Papa, en la butlla *Misericordiae Vultus*, cita les paraules de Jesús transmeses per sant Lluc: «No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats. Doneu, i us donaran» (Lc 6,37-38): Són aquestes paraules del Senyor la norma de la meua relació amb el germà?

Finalment, vos vull invitar a que aquest any ens proposem realitzar catorze accions, per a posar en pràctica les catorze obres de misericòrdia que formen part de la tradició de l'Església. En una visita pastoral a una parròquia vaig anar a veure una anciana i, en la conversació amb ella, em va explicar que el programa de la seua vida espiritual havia sigut practicar les obres de misericòrdia. Confesso que aquell dia vaig tornar a ca-

sa amb la convicció que havia conegut a algú que sabia el que és essencial en l'Evangelí. No ens ha d'estranyar que dos de les seues filles que encara viuen siguen religioses i estiguen entregant la seua vida per l'Evangelí i els més necessitats en Àfrica.

Que la misericòrdia del Senyor vinga sobre nosaltres com ho esperem d'Ei.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amor

Càritas arriba on ningú més arriba. Sense demanar res a canvi: no demana ni la partida baptismal dels necessitats.

Càritas procura sostre o aixopluc a qui no en té, mira de buscar feina a qui en necessita, forma a qui li convé tenir preparació. Vesteix, alimenta, acull, acompanya, protegeix, guia, ensenya, abraça, estima. «Tenia gana i em donareu de menjar, tenia set

i em donàreu de beure, anava despullat i em vau vestir, foraster i em vàreu acollir...» (Mt 25,35-36).

Càritas és allà on l'estat del benestar falla, allà on les grans paraules (justícia, igualtat) es queden sense eco. Allà on les fantasies socials es retiren, Càritas s'hi fa present. Quan el vent s'emporta les paraules boniques (llibertat, justícia, solidaritat) que polítics i periodistes fan

servir a tothora, Càritas empena el buit.

Els voluntaris i col·laboradors de Càritas no pretenen donar lliçons sobre la condició humana, ni volen teoritzar sobre com hauria de ser el món. Segurament la condició humana és menys presentable del que moltes teories socials i polítiques imaginem, però qui milita a Càritas en comptes de discursos, procura trencar el tò-

pic de l'egoisme humà per deixar clar que l'amor, per minoritari que sigui, pot ser més fort que el malestar del món.

Allà on hi ha algú que pateix, l'amor cristià més genuí hi veu el rostre de Déu. Ho diu un vell himne: «Ubi Caritas et amor, Deus ibi est» («On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu»).

Antoni Puigverd

PALABRAS DE VIDA

El Jubileo de la Misericordia

El papa Francisco ha convocado a toda la Iglesia a la celebració de un any jubilar centrat en el misteri de la misericòrdia del Pare. El pròxim 8 de desembre se iniciarà este jubileo con la apertura de la Puerta Santa, que este any serà Puerta de la Misericòrdia, en la basílica de San Pedro del Vaticano, y el domingo siguiente en todas las diócesis del mundo. En la catedral de nuestra diócesis la celebració, con el rito de apertura de la Puerta de la Misericòrdia, tindrà lugar a las 17.30 h del día 13 de diciembre, tercer domingo de Adviento. Me gustaría que todos los que podáis, participéis en esta celebració y en las que tendrán lugar a lo largo de este any jubilar.

A los pocos días de haber sido elegido para la Sede Apostólica ya se vio que éste iba a ser uno de los temas que caracterizarían el pontificado del papa Francisco. La Iglesia debe mostrar el amor misericordioso del Padre en este mundo en el que hay tantos sufrimientos físicos y morales, en el que se toleran o se justifican tantas injusticias, en el que las personas hemos perdido la capacidad de pedir perdón y de perdonar o en el que predomina una concepción de la justicia que tiende más a castigar al culpable que a rehacer a las personas. Los cristianos estamos llamados a anunciar que todo ser humano es amado por Dios y que el camino para reconstruir esta sociedad, y a tantas personas heridas que viven en ella, ha de ser el camino del amor y no el de la venganza. Además de animaros a que participéis en las celebraciones que se organizarán, al comenzar este jubileo, os quiero proponer tres sugerencias sencillas para vuestra vida espiritual.

En primer lugar no podemos olvidar que si hemos conocido a Cristo y queremos vivir según el Evangelio, esto no se debe a nuestros méritos, sino a la misericòrdia de Dios. Pero si vemos la verdad de nuestra vida descubrimos que no somos unos cristianos perfectos y que seguimos estando necesitados de esa misericòrdia. El jubileo nos debe llevar a vivir la vida cristiana con humildad, a sentirnos cada vez más pobres ante Dios y a recurrir con más frecuencia a su perdón en el sacramento de la Penitencia. Así experimentaremos la alegría de la misericòrdia del Padre.

También nos debemos preguntar si nuestras relaciones con los demás están caracterizadas por la misericòrdia. El Papa, en la bula *Misericordiae Vultus*, cita las palabras de Jesús transmitidas por san Lucas: «No juzguéis y no seréis juzgados, no condenéis y no seréis condenados, perdonad y seréis perdonados, dad y se os dará» (Lc 6,37-38): ¿Son estas palabras del Señor la norma de mi relación con el hermano?

Por último, os quiero invitar a que durante este any nos propongamos realizar catorce acciones, para poner en práctica las catorce obras de misericòrdia que forman parte de la tradición de la Iglesia. En una visita pastoral a una parroquia fui a ver a una anciana y, en la conversación con ella, me explicó que el programa de su vida espiritual había sido practicar las obras de misericòrdia. Confieso que aquel día regresé a casa con la convicción de que había conocido a alguien que sabía lo que es esencial en el Evangelio. No nos debe extrañar que dos de sus hijas que aún viven sean religiosas y estén entregando su vida por el Evangelio y los más necesitados en África.

Que la misericòrdia del Señor venga sobre nosotros como lo esperamos de Él.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

XXVII Jornada catalana de Pastoral de la Salut

El dia 24 d'octubre se celebrà al Seminari Conciliar de Barcelona, la XXVII Jornada Interdiocesana de la Pastoral de la Salut, sota el lema: «Confiar en Jesús com Maria, "Feu el que Ell us digui"» (Jn 2,5). Organitzada pel Secretariat Interdiocesà de la Pastoral de la Salut de la Conferència Episcopal Tarraconense. Hi assistiren 135 membres de totes les diòcesis de Catalunya.

Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa i responsable de la Pastoral de la Salut de la CET, després de la salutació, ens comentà les paraules de l'Evangelí: «Feu el que Ell us digui». A continuació Mn. Joan Bajo, director-coordinador del SIPS, donà lectura a l'Evangelí de les noces de Canà (Jn 2,1-11).

La primera ponència «Maria de Natzaret, mare i educadora, icona del malalt i de l'acompanyant», fou a càrrec de la Gna. Claustre Solé, professora de Bíblia de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Començà dient que sempre és engrescador parlar de Maria, la mare de Jesús i l'esposa de Josep. És la dona ferma i sofrent de l'Evangelí.

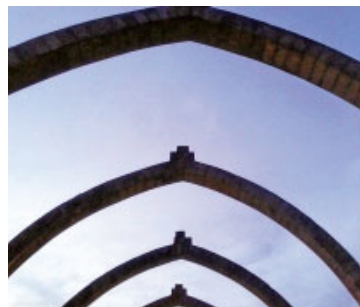
Després d'un descans, el P. Teófilo González, responsable de la Pastoral del Santuari de Lourdes,

va fer la segona ponència sobre el tema: «En Lourdes, los enfermos». Des d'aquesta perspectiva va parlar de la història de Lourdes, que és l'escola de Maria i servei voluntari.

A continuació es van fer algunes aportacions i tot seguit Mons. Salvador Cristau pronuncià unes paraules de cloenda i Mn. Joan Bajo donà les gràcies a tots els assistents, dient que la Jornada havia estat una embranzida a la nostra tasca pastoral.

Maria Joana Querol

Inauguración y exposición en el convento de Santa Clara

El pasado 24 de octubre tuvimos la inauguración de la primera fase de restauración de la iglesia de San Miguel, que se ha podido restaurar gracias a la Fundación Ágape de Suiza. También se ha hecho una exposición de Luz intervenida por Tom Carr con la colaboración de la fundación Artutis de Francia.

Damos gracias a Josefina Matamoros, que ha sido el primer eslabón para contactar con todas las demás personas que han colaborado. Y tanto a Ágape, como Artutis y Tom Carr con su equipo, que lo ha cuidado todo con mucho mimo y respeto.

Hnas. Clarisas de Tortosa

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMILIA Matrimoni (i II)

El matrimoni cristià és un sacrament que se celebra a l'Església i que també fa l'Església, començant una nova comunitat familiar.

És el que l'apòstol Pau resumeix en les seves conegudes paraules: «Aquest misteri és gran: jo entenc que es refereix a Crist i l'Església» (Ef 5,32). Inspirat per l'Esperit Sant, Pau afirma que l'amor entre els esposos és una imatge de l'amor entre Crist i l'Església. Una dignitat impensable! Però en realitat s'inscriu en el disseny creador de Déu, i amb la

gràcia de Crist innombrables parelles cristianes, amb les seves limitacions, amb els seus pecats, l'han feta realitat!

Sant Pau, parlant de la nova vida en Crist, diu que els cristians —tots— són cridats a estimar-se com Crist els ha estimat, és a dir «sotmesos els uns als altres» (cf. Ef 5,21), que significa al servei els uns dels altres. Aquí introdueix l'analogia entre la parella marit-muller i la de Crist-Església.

El sacrament del matrimoni és un gran acte de fe i d'amor: testimonia el coratge de creure en la

bellesa de l'acte creador de Déu i de viure aquell amor que ens porta a anar sempre més enllà, més enllà de nosaltres mateixos i fins i tot més enllà de la família mateixa.

La decisió de «casar-se en el Senyor» conté també una dimensió missionera, que significa tenir en el cor la disponibilitat per actuar com a transmissors de la benedicció de Déu i de la gràcia del Senyor per a tots. Els esposos cristians participen com a esposos en la missió de l'Església. Cal tenir coratge per a això!

(Dimecres, 15 de maig de 2015.)

Celebració de l'assemblea d'inici de curs de l'Acció Catòlica General

El diumenge 25 d'octubre, els grups d'Acció Catòlica General vam celebrar l'assemblea d'inici d'aquest curs. Ens vam trobar a la Parròquia Sant Josep Obrer de la Ràpita, on vam iniciar la jornada compartint l'Eucaristia amb la comunitat parroquial. Ens hi vam sentir molt a gust i molt ben acollits.

Tot seguit vam iniciar l'assemblea, en la qual vam aprovar el calendari, els objectius per al nou curs i el presupost econòmic per a l'any vinent. Vam comentar també les possibilitats de treball de formació que se'ns ofe-

reix als diversos grups que integrem el moviment, especialment el curset de formació el 28 de novembre i els nous materials per a xiquets, joves i grups d'iniciació d'adults que s'han presentat a nivell general. També treballarem la campanya sobre «La dignitat de la persona».

Vam acabar la trobada amb un dinar de germanor. Donem gràcies a Déu per aquesta nova oportunitat de fer camí com a militants cristians en el cor de les parròquies.

Comissió diocesana d'Acció Catòlica General

Convivencia de inicio de curso del Camino Neocatecumenal Diócesis de Tarragona y Tortosa

el Señor nos encomienda de ir a buscar a las ovejas perdidas.

El 30 de agosto de 1990, nuestro venerado papa san Juan Pablo II dijo en una carta dirigida a Mons. Paul Josef Cordes: «Reconozco el Camino Neocatecumenal como un itinerario de formación católica, válida para la sociedad y para los tiempos de hoy.»

Entonces, ¿Qué es el Camino Neocatecumenal?: ¡Una iniciación cristiana!

Este curso, comenzamos también catequesis para jóvenes y adultos en diversas parroquias. Colaboramos con el Sr. Obispo y con los párrocos para llevar adelante esta Nueva Evangelización.

Recen por nosotros que somos pecadores para que el Señor nos sostenga y nos siga dando celo por el anuncio del Evangelio.

Equipo de Evangelización del Camino Neocatecumenal

Por segundo año consecutivo, los equipos de responsables de las comunidades neocatecumenales de las diócesis del sur de Cataluña hemos comenzado el curso 2015/2016 con un encuentro del 22 al 25 de octubre en Tortosa.

El jueves 23 de octubre Mn. Arín, vicario general de la Diócesis, presidió la celebración de la Penitencia. Y el sábado 24 de octubre, el Sr. Obispo D. Enrique Benavent, presidió el rezo de Laudas.

Estamos contentos de que la presencia de la cabeza de la Iglesia Diocesana en nuestro encuentro, nos apoye y estimule en esta misión que

AGENDA

- ▶ **Dimarts 8**, Roquetes, a les 18 hores, Missa de la Immaculada Concepció.
- ▶ **Del 10 al 12**, Vinaròs, Visita Pastoral.
- ▶ **Dissabte 12**, Casa Mare Consolació, a les 11 h, Eucaristia de cloenda pel 2n centenari del naixement de santa Maria Rosa Molas. / L'Ampolla, a les 19 hores, Confirmacions.
- ▶ **Diumenge 13**, Peníscola, a les 11 h, Missa Estacional. / Catedral, a les 17.30 hores, Missa d'obertura del Jubileu de la Misericòrdia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambròs o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38] Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; sant Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia),

vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.; sant Joan Dídac Cuauhtlatoatzin.

10. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel

Estilita, monjo siríac; sant Ida, vg.; Sta. Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

Diümenge II d'Advent

COMENTARI

Tothom veurà la salvació de Déu

Advent implica fer fora el dol i l'aflicció. *Jerusalem, treu-te el vestit*—l'actitud— *de dol i d'aflicció, i engalana't amb la glòria de Déu.*

Per què adoptar actitud de joia i esperança quan la situació és la que és? Perquè *Déu conduirà Israel ple d'alegria a la llum de la seva glòria amb la bondat i amor que li són propis.*

El missatge transmès per Baruc valia només per als jueus del seu temps? No! El missatge val també avui per a tots nosaltres, *l'Israel de Déu* que és l'Església de Crist (Ga 6,16).

A la Bíblia el *nom* indica la missió que Déu ens encomana. Per això cal assumir la identitat nova que *Déu ens imposa: «Possessió pacífica del bé» i «Glòria del culte a Déu».* Això som si així ho vivim com a fills de Déu, incorporats a Crist pel baptisme, i germans de tothom.

Amb quina garantia? *Déu que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.*

Però cal esforçar-se perquè *el nostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit.*

Aquest camí de constant superació té obstacles. Per això Joan, *testimoni de la Llum (Jn 1,7), predicant un baptisme de conversió* insisteix amb paraules del profeta Isaïes: *Al desert (on no hi ha camins) obriu una ruta al Senyor.*

Com? *Alçant les fondalades* de les mancances: augmentant la pregària i la solidaritat, la lectura orant de la Paraula de Déu i la pràctica de la justícia. *Abaixant les muntanyes* dels excessos: rebaixant l'orgull prepotent, l'individualisme i l'hedonisme, les injustícies i la impietat.

Només llavors *tothom veurà la salvació de Déu.* Ja sabem què cal fer perquè tothom vegi avui l'acció salvadora de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins als boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: / «És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nàgueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8-11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigüeu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinçè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, quítate tu ropa de duelo y aflicción, y vístete para siempre el esplendor de la gloria que viene de Dios. Envuélvete en el manto de la justicia que procede de Dios, pon en tu cabeza la diadema de gloria del Eterno. Porque Dios mostrará tu esplendor a todo lo que hay bajo el cielo. Pues tu nombre se llamará de parte de Dios para siempre: «Paz de la Justicia» y «Gloria de la Piedad». Levántate, Jerusalén, sube a la altura, tiende tu vista hacia el Oriente y ve a tus hijos reunidos desde oriente a occidente, a la voz del Santo, alegres del recuerdo de Dios. Salieron de ti a pie, llevados por enemigos, pero Dios te los devuelve traídos gloria, como un trono real. Porque ha ordenado Dios que sean rebajados todo monte elevado y los collados eternos, y colmados los valles hasta allanar la tierra, para que Israel marche en seguro bajo la gloria de Dios. Y hasta las selvas y todo árbol aromático darán sombra a Israel por orden de Dios. Porque Dios guiará a Israel con alegría a la luz de su gloria, con la misericordia y la justicia que vienen de él.

▶ Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar; / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua entre cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lagrimas, / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iban llorando, / llevando la semilla, / al volver, vuelven cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 1,4-6.8-11)

Hermanos, Ruego siempre y en todas mis oraciones con alegría por todos vosotros a causa de la colaboración que habéis prestado al Evangelio, desde el primer día hasta hoy; firmemente convencido de que, quien inició en vosotros la buena obra, la irá consumando hasta el Día de Cristo Jesús. Pues testigo me es Dios de cuánto os quiero a todos vosotros en el corazón de Cristo Jesús.

Y lo que pido en mi oración es que vuestro amor siga creciendo cada vez más en conocimiento perfecto y todo discernimiento, llenos de los frutos de justicia que vienen por Jesucristo, para la gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año quince del imperio de Tiberio César, siendo Poncio Pilato procurador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea; Filipino, su hermano, tetrarca de Iturea y de Traconítida, y Lisánias tetrarca de Abilene; en el pontificado de Anás y Caifás, fue dirigida la palabra de Dios a Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y se fue por toda la región del Jordán proclamando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: Voz que clama en el desierto: Preparad el camino del Señor, enderezad sus sendas; todo barranco será rellenado, todo monte y colina será rebajado, lo tortuoso se hará recto y las asperezas serán caminos llanos. Y todos verán la salvación de Dios.